

Pagaidu versija

TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2022. gada 8. septembrī (*)

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu – Muitas savienība – Savienības Muitas kodekss – Regula (ES) Nr. 952/2013 – Muitas parāda rašanās vieta – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 30. pants – 60. pants – 71. panta 1. punkts – Importam piemērojamā PVN iekasājāmās gadījums un iekasājāmā – Nodokļu parāda rašanās vieta – Savienības muitas tiesību aktos paredzētā pienākuma neizpildes konstatējums – Preču importa vietas noteikšana – Trešā valstī reģistrēts transportlīdzeklis, kas ievests Eiropas Savienībā pretēji muitas tiesiskajam regulējumam

Lietā C-368/21

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgas Finanšu tiesa, Vācija) iesniedza ar 2021. gada 2. jūnija lēmumu, kas Tiesā reģistrēts 2021. gada 14. jūnijā, tiesvedībā

R.T.

pret

Hauptzollamt Hamburg,

TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs S. Rodins [*S. Rodin*], tiesneši Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] un O. Spinjana-Matei [*O. Spineanu-Matei*] (referente),

ģenerālvokāts: Dž. Pitručella [*G. Pitruzzella*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ģemot vērā rakstveida procesu,

ģemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– R.T. vārdā – Y. Özkan un U. Schrömbges, *Rechtsanwälte*,

– Eiropas Komisijas vārdā – F. Clotuche-Duvieusart un J. Jokubauskaitis, kuru ar R. Pethke, pārstāvji,

ģemot vērā pāc ģenerālvokāta uzklaušanās pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvas

2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2018/2057 (2018. gada 20. decembris) (OV 2018, L 329, 3. lpp.) (turpmāk tekstā – “Direktīva 2006/112”), 30. un 60. pantu.

2 Šīs līgums iesniegts tiesvedībā starp R.T. un *Hauptzollamt Hamburg* (Hamburgas Galvenā muitas pārvalde, Vācija, turpmāk tekstā – “muitas pārvalde”) par pievienotās vērtības nodokļa (PVN) uzlikšanu tādā transportlīdzekļa importam, kas ievests Eiropas Savienības teritorijā, pārskatījot muitas tiesisko regulējumu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 2006/112

3 Saskaņā ar Direktīvas 2006/112 2. panta 1. punkta d) apakšpunktu PVN uzliek tostarp šādiem darījumiem:

“[..]

d) preču importam.”

4 Šīs direktīvas 30. panta pirmajā daļā ir noteikts:

“Preču imports” ir tādā preču ieviešana Kopienā, kas neatrodas brīvā apgrozībā Līguma 24. panta nozīmē.”

5 Šīs pašas direktīvas 60. pantā, kas ietilpst tās 4. nodaļā “Preču importa vieta”, kas savukārt ir ietverta VI sadaļā “To darījumu vieta, par kuriem uzliek nodokli”, ir noteikts:

“Preču importa vieta ir dalībvalsts, kuras teritorijā preces atrodas, kad tās tiek ievestas Kopienā.”

6 Direktīvas 2006/112 VI sadaļas “Nodokļa iekasgājamības gadījums un nodokļa iekasgājamība” 4. nodaļā “Preču imports” iekšautais 71. pants ir formulēts šādi:

“1. Ja, ievēdot tās Kopienā, precēm piemēro vai nu kādu no 156., 276. un 277. pantā minētajiem režīmiem vai apstākļiem, vai arī pagaidu importa režīmu ar pilnīgu atbrīvošanu no importa nodevas vai tās tranzīta pasākumu, tad nodokļa iekasgājamības gadījums iestājas un nodoklis kļūst iekasgājams vienīgi tad, kad uz precēm vairs neattiecas šie pasākumi vai apstākļi.

Tomēr, ja importētajām precēm uzliek muitas nodevu, [..] nodokļa iekasgājamības gadījums iestājas un nodoklis kļūst iekasgājams tad, kad faktiski iestājas šo nodevu iekasgājamības gadījums un šīs nodevas kļūst iekasgājamas.

2. Ja importētām precēm neuzliek nevienu no 1. punkta otrajā daļā minētajām nodevām, dalībvalstis attiecībā uz nodokļa iekasgājamības gadījumu un nodokļa iekasgājamību piemēro spēcīgo esošos muitas nodevu noteikumus.”

Muitas kodekss

7 Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2013, L 269, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Muitas kodekss”), 79. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir noteikts:

“Attiecībā uz precēm, kam uzliekams ievēdmuitas nodoklis, ievēdmuitas parāds rodas jebkurā no

š?diem gad?jumiem:

a) nav izpild?ts k?ds no pien?kumiem, kas ir noteikts ties?bu aktos muitas jom? attiec?b? uz ?rpussavien?bas pre?u ievēšanu Savien?bas muitas teritorij?, to iz?emšanu no muitas uzraudz?bas vai š?du pre?u p?rvietošanu, apstr?di, uzglab?šanu, pagaidu uzglab?šanu, pagaidu ievēšanu vai atsavin?šanu min?taj? teritorij?;

[..].”

8 Š?s regulas 87. pant? “Muitas par?da rašan?s vieta” ir noteikts:

“1. Muitas par?ds rodas viet?, kur ir iesniegta 77., 78. un 81. pant? min?t? muitas deklar?cija vai reeksporta deklar?cija.

Visos p?r?jos gad?jumos muitas par?da rašan?s vieta ir tur, kur norisin?s notikumi, kuru d?? par?ds rodas.

Ja nav iesp?jams noteikt min?to vietu, uzskata, ka muitas par?ds ir radies viet?, kur muitas dienesti secina, ka preces atrodas situ?cij?, k?d? rodas muitas par?ds.

[..]

4. Ja muitas dienests konstat?, ka saska?? ar 79. vai 82. pantu ir radies muitas par?ds cit? dal?bvalst? un šim par?dam atbilst?g? ievēdmuitas vai izvēdmuitas nodok?a summa ir maz?ka par EUR 10 000, tad uzskata, ka muitas par?ds ir radies dal?bvalst?, kur? ir veikts attiec?gais konstat?jums.”

V?cijas ties?bas

9 2005. gada 21. febru?ra *Umsatzsteuergesetz* (Apgroz?juma nodok?a likums) (*BGBI.* 2005 I, 386. lpp.) 21. panta 2. punkt? ir noteikts:

“Muitas noteikumus p?c analo?ijas attiecina uz importam piem?rojamo apgroz?juma nodokli; [..].”

Pamatlieta un prejudici?lie jaut?jumi

10 2019. gada janv?r? R.T., ar dz?vesvietu V?cij?, ieg?d?j?s un re?istr?ja automaš?nu Gruzij?. 2019. gada mart? R.T. ar šo Gruzij? re?istr?to automaš?nu dev?s uz V?ciju, š??rsojot Turciju, Bulg?riju, Serbiju, Ung?riju un Austriju, bet min?to automaš?nu importa muitas p?rvald? nedeklar?ja.

11 V?cij? R.T. lietoja šo automaš?nu, un 2019. gada 28. mart? t? tika paman?ta p?rbaud?, ko veica muitas p?rvaldes vien?ba. Turkl?t š? automaš?na tika paman?ta ar? saist?b? ar ce?u satiksmes noteikumu p?rk?pumu 2020. gada oktobr?.

12 2019. gada 13. maij? muitas p?rvalde ar pazi?ojumu par ievēdmuitas nodok?a noteikšanu uzlika R.T. muitas nodokli 4048,13 EUR apm?r? un importam piem?rojamo PVN 8460,59 EUR apm?r?.

13 T? k? muitas p?rvalde noraid?ja R.T. iesniegto s?dz?bu, viš? 2020. gada 9. febru?r? c?la pras?bu *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgas Finanšu tiesa, V?cija) atcelt šo pazi?ojumu. Proced?ras laik? t? nol?ma apstr?d?t tikai l?mumu par PVN noteikšanu importam.

14 T? k? iesniedz?jtiesai nav šaubu par V?cijas iest?žu kompetenci piedz?t muitas par?du, iesniedz?jtiesa v?las noskaidrot, vai ar? muitas p?rvaldes kompetenc? ir noteikt importam

piemērojam PVN summu. Šī tiesa uzskata, ka tā tas ir gadījumā, ja no Direktīvas 2006/112 30. un 60. panta interpretācijas izriet, ka importa vieta ir Vācijā, neraugoties uz to, ka prasītājs pamatlietā Savienības teritorijā ir iecerējis Bulgārijā.

15 Attiecībā uz Direktīvas 2006/112 30. un 60. panta, kas attiecas uz "importa" jēdzienu un vietu, interpretāciju iesniedzējtiesa uzskata, ka dalībvalsts muitas tiesiskajā regulājumā noteikto pienākumu neizpildes rezultātā PVN par importu šajā dalībvalstī var uzlikt tikai tad, ja attiecīgā prece ir ar ievesta šajā dalībvalstī PVN tiesību izpratnē.

16 Šī tiesa uzskata, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru, kādā to piemēro Vācijas finanšu tiesas, importa vietai, kā tā ir definēta Direktīvas 2006/112 60. pantā, šajā gadījumā ir jāatrodas Bulgārijā, jo transportlīdzeklis pirmo reizi tika lietots tur. Tātad importam piemērojamais PVN princips esot radies šajā dalībvalstī, ja vien netiktu atzīts, ka šis transportlīdzeklis ir "paredzēts patēriņam" Vācijā saskaņā ar noteikto spriedumos, 2016. gada 2. jūnijā, *Eurogate Distribution un DHL Hub Leipzig*, C-226/14 un C-228/14, EU:C:2016:405, 65. punkts, 2017. gada 1. jūnijā, *Wallenborn Transports*, C-571/15, EU:C:2017:417, 54. punkts, kā arī 2019. gada 10. jūlijā, *Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung*, C-26/18, EU:C:2019:579, 44. punkts.

17 Tomēr iesniedzējtiesa uzskata, ka iepriekšējā punktā minētā judikatūra – kas ir veltīta koncepcijai par patēriņa mērķi – ir radīta saistībā ar pārvadātāju precēm, savukārt pamatlietā runa ir par automašīnu, kas tiek izmantota kā transporta līdzeklis. Šajā ziņā vairākas Vācijas tiesas iepriekš minēto judikatūru esot sapratušas tādā veidā, ka transportlīdzekļi Savienības ekonomiskajā apritē nonāk tajā dalībvalstī, kuras teritorijā tie faktiski tiek lietoti pirmo reizi.

18 Saskaņā ar šo pieeju prasītāja pamatlietā automašīna iesniedzējtiesas skatījumā tātad būtu jāuzskata par tādu, kas ir laista Savienības ekonomiskajā apritē Bulgārijā, jo tā pirmo reizi tika lietota šajā dalībvalstī. Līdz ar to Direktīvas 2006/112 60. panta izpratnē šīs automašīnas importa vieta atrodas tieši Bulgārijā.

19 Tomēr šāds secinājums šāiet nesakrīt ar to, kas izriet no 2021. gada 3. marta sprieduma lietā *Hauptzollamt Münster* (PVN rašanās vieta) (C-7/20, EU:C:2021:161), kurā Tiesa esot nolēmusi, ka, lai gan automašīna faktiski ir nonākusi Savienības muitas teritorijā Bulgārijā, tā faktiski tika lietota Vācijā, kas ir prasītāja pamatlietā dzīvesvietas dalībvalsts.

20 Gadījumā, ja attiecīgās automašīnas importa vieta būtu citā dalībvalstī, nevis Vācijas Federatīvā Republikā, iesniedzējtiesa uzdod otro prejudiciālo jautājumu, lai noskaidrotu, vai Muitas kodeksa 87. panta 4. punktā izteiktais pieņēmums piešķir Vācijas muitas iestādēm pilnvaras noteikt importam piemērojam PVN summu.

21 Šajā ziņā šī tiesa vēlās noskaidrot, vai šīs tiesību normas piemērošana pēc analoģijas, kas ir noteikta ar Apgrozījuma nodokļa likuma 21. panta 2. punktu, ir pretrunā Direktīvai 2006/112.

22 Šādos apstākļos *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgas Finanšu tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"1) Vai Direktīvas [2006/112] 30. un 60. pants ir jāinterpretē tādā veidā, ka trešā valsts reģistrēta transportlīdzekļa, kas ir ievests Savienībā, pārveidots muitas noteikumos, importa vieta [PVN] kontekstā ir dalībvalstī, kurā ir pieņemts muitas tiesiskais regulējums pārveidots un kurā transportlīdzeklis pirmo reizi Savienībā ir izmantots kā transportam domāts līdzeklis, vai arī dalībvalstī, kurā persona, kas nav izpildījusi pienākumus muitas tiesību jomā, dzīvo un transportlīdzekli tur lieto?

2) Ja importa vieta ir dalībvalstī, kas nav Vācijas: vai tas ir pretrunā Direktīvai 2006/112, it īpaši tās 30. un 60. pantam, ja ar dalībvalsts tiesību normu tiek atzīts, ka [Muitas kodeksa] 87. panta 4. punkts ir piemērojams pēc analoģijas importam piemērojamajam [PVN]?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

23 Ar pirmo jautājumu iesniedzītāja būtībā jautā, vai Direktīvas 2006/112 30. un 60. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka PVN piemērošanas nolūkā trešā valstī reģistrētas automašīnas, kas ievesta Savienībā, pārķepjot muitas tiesisko regulējumu, importa vieta ir dalībvalstī, kur šīs pārķepums tika izdarīts un kur šā automašīna pirmo reizi Savienībā tika lietota, vai tomēr dalībvalstī, kur persona, kas nav ievērojusi ar muitas tiesisko regulējumu noteiktos pienākumus, faktiski dzīvo un lieto transportlīdzekli.

24 Atbilstoši Direktīvas 2006/112 2. panta 1. punkta d) apakšpunktam preču importam uzliek PVN. Saskaņā ar šīs direktīvas 30. panta pirmo daļu preču imports ir tādā preču ieviešana Savienībā, kas neatrodas brīvā apgrozībā. Attiecībā uz importa vietu šīs pašas direktīvas 60. pants ir noteikts, ka tas tiek īstenots dalībvalstī, kuras teritorijā preces atrodas brīdī, kad tās tiek ievestas Savienībā.

25 Ja par importētājam precēm ir jāmaksā muitas nodoklis, Direktīvas 2006/112 71. panta 1. punkta otrajā daļā dalībvalstī ir atļauts saistīt ievēdmuitas nodokļa iekasējamās gadījumā un PVN iekasējamā ar muitas nodokļa iekasējamās gadījumā. Importam piemērojamajam PVN un muitas nodokļiem ir līdzīgā galvenā pazīme, jo tie rodas saistībā ar preču importu Savienībā un vēlāku preču laišanu dalībvalstu ekonomiskajā apritē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 7. aprīlis, *Kauno teritorin? muitin?*, C-489/20, EU:C:2022:277, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).

26 Tālab PVN parāds varētu rasties līdztekus muitas parādam tad, ja, ņemot vērā prettiesisko raksturu, kuras dēļ radies šis parāds, var prezumēt, ka attiecīgās preces nonākušas Savienības ekonomiskajā apritē un tādējādi arī patērētājam, šādi radot apliekamību ar PVN (spriedums, 2022. gada 7. aprīlis, *Kauno teritorin? muitin?*, C-489/20, EU:C:2022:277, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 Tomēr šādu pieņēmumu var atspēkot, ja tiek pierādīts, ka, lai gan ir pārķepums muitas tiesiskais regulējums, kā rezultātā rodas ievēdmuitas parāds dalībvalstī, kur šie pārķepumi tika veikti, prece ir nokļuvis Savienības ekonomiskajā apritē caur citas dalībvalsts teritoriju, kur tā nodota patērētājam. Šajā gadījumā importam piemērojamā PVN iekasējamās gadījums iestājas šajā citā dalībvalstī (spriedums, 2021. gada 3. marts, *Hauptzollamt Münster* (PVN rašanās vieta), C-7/20, EU:C:2021:161, 31. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

28 Tādējādi lietā par precēm, uz kurām attiecās muitas tiesiskais regulējuma pārķepumi Vācijas teritorijā, kur tās pirms transportēšanas uz Grieķiju tika tikai pārkrautas no vienas lidmašīnas uz otru, Tiesa uzskatīja, ka tieši šajā dalībvalstī attiecīgās preces ir nokļuvis Savienības ekonomiskajā apritē un ka bija radies arī to saistītais importam piemērojamais PVN, jo šā dalībvalsts bija to galamērķis, kā arī vieta, kur tās tika patērētas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 10. jūlijs, *Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung*, C-26/18, EU:C:2019:579, 53. punkts).

29 Tiesa ir arī nospriedusi, ka konkrēts transportlīdzeklis, kas ievests, pārķepjot muitas tiesisko regulējumu, ir jāuzskata par tādā, kas ir laists ekonomiskajā apritē nodokļa maksātāja

dz?vesvietas dal?bvalst?, ja šis transportlīdzeklis faktiski ir ticis lietots šaj? dal?bvalst?, pat ja brauciena laik? no treš?s valsts uz šo dal?bvalsti šis transportlīdzeklis faktiski ir ticis ievests Savien?bas muitas teritorij? cit? dal?bvalst?. Līdz ar to importam piem?rojamais PVN bija radies šaj? pirmaj? dal?bvalst? (šaj? zi?? skat. spriedumu, 2021. gada 3. marts, *Hauptzollamt Münster* (PVN rašan?s vieta), C-7/20, EU:C:2021:161, 34. un 35. punkts).

30 Šaj? gadījum? no līguma sniegt prejudiciālu nolikumu izriet – bet tas ir jāpārbauda iesniedz?jtiesai –, ka 2019. gada martā R.T., ce?? no Gruzijas un Vācijas, ar savu automaš?nu š??rsoja Bulgāriju un pēc tam Serbiju, Ungāriju un Austriju. R.T. dz?vesvieta bija Vācij?, kur vi?? šo automaš?nu lietoja no 2019. gada marta vismaz līdz 2020. gada oktobrim.

31 Ēmot vār? š? sprieduma 28. punktā izklāstītās atziņas no 2021. gada 3. marta sprieduma *Hauptzollamt Münster* (PVN dzimšanas vieta) (C-7/20, EU:C:2021:161), ir jāuzskata – lai gan š? automaš?na pirmo reizi tika lietota un fiziski ir iekāuvusi Savien?bas teritorij? Bulgārij? tranzīt?, faktiski t? tika lietota t? galamr?a dal?bvalst?, šaj? gadījum? – Vācij?. Līdz ar to, t? k? automaš?na ir nokāuvusi Savien?bas ekonomiskaj? apritē šaj? p?dēj? minētaj? dal?bvalst?, saska?? ar Direktīvas 2006/112 30. un 60. pantu t?s imports ir noticis vien? un taj? paš? dal?bvalst?.

32 Šo secinājumu neatspēko iesniedz?jtiesas norādītais apstāklis, ka automaš?nas k? transportlīdzekļa pirmreizēj? lietošana Savien?bas teritorij? būtu līdzvērtīga t?s “patēriam”, un tas ir iemesls iekasēt PVN 2019. gada 10. jūlijā sprieduma *Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung* (C-26/18, EU:C:2019:579, 44. punkts) izpratnē, vai būtu vismaz viens posms šaj? patēri??, bet tas savukārt nozīmētu, ka šaj? gadījum? automaš?na ir nonākusi ekonomiskaj? apritē Bulgārij?.

33 K? izriet no 2019. gada 10. jūlijā sprieduma *Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung* (C-26/18, EU:C:2019:579, 48. punkts), neraugoties uz t?s faktisko ievēšanu dal?bvalst?, precīzi var uzskatīt par to, kas Savien?bas ekonomiskaj? apritē ir ieviesta citas dal?bvalsts teritorij?, ja tieši šaj? dal?bvalst? š? prece bijusi “paredzēta patēriam”. Šādos apstākļos Tiesa konstatēja, ka attiecīgās preces ir nokāvušas Savien?bas ekonomiskaj? apritē to galamr?a dal?bvalst? un ka līdz ar to importam piem?rojamais PVN par š?m precēm bija radies šaj? dal?bvalst? (šaj? nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 10. jūlijs, *Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung*, C-26/18, EU:C:2019:579, 53. punkts).

34 Tādējādi var uzskatīt, ka treš? valst? reģistrēta automaš?na, kuru, k? norāda iesniedz?jtiesa, nevar “patērēt”, bet kuru nodokļa maksātājs izmantojis, lai no š?s valsts pārvietotos uz savas dz?vesvietas dal?bvalsti, kur? automaš?na faktiski un ilgstoši tikusi lietota, ir laista Savien?bas ekonomiskaj? apritē šaj? dal?bvalst?. Lai gan t? pati netika ieviesta minētaj? dal?bvalst? un k? transportlīdzeklis t? tika izmantota dal?bvalst?, kur? t? bija fiziski iekāuvusi Savien?bas teritorij?, šaj? p?dēj? minētaj? dal?bvalst? t? tika izmantota tikai nokāšanai galamr?? dal?bvalst?, lai to faktiski un ilgstoši lietotu šaj? viet?. Šaj? zi?? jāatzīmē, ka norāde par šādu lietojumu var būt lietotāja dz?vesvieta.

35 Ēmot vār? visus iepriekšminētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2006/112 30. un 60. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka PVN piemērošanas nolik? treš? valst? reģistrēta transportlīdzekļa, kas ievests Savien?b?, pārķepjot muitas tiesisko regulējumu, importa vieta ir dal?bvalst?, kur? persona, kas nav ievērojusi ar muitas tiesisko regulējumu noteiktos pienākumus, faktiski dz?vo un lieto transportlīdzekli.

Par otro jautājumu

36 Ēemot vērā atbildi uz pirmo jautājumu, uz otro uzdoto jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanas izdevumiem

37 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šīs tiesvedības izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tādēļ tās lemj par tiesāšanas izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (devītā palāta) nospriež:

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopājo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2018/2057 (2018. gada 20. decembris) 30. un 60. pants

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

pievienotās vērtības nodokļa piemērošanas nolūkā trešā valstī reģistrēta transportlīdzekļa, kas ievests Savienībā, pārkāpjot muitas tiesisko regulējumu, importa vieta ir dalībvalstī, kurā persona, kas nav ievērojusi ar muitas tiesisko regulējumu noteiktos pienākumus, faktiski dzīvo un lieto transportlīdzekli.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – vācu.